TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 13. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Ar sportu cieši saistītu pakalpojumu atbrīvojums – 133. pants – Atbrīvojuma nepiemērošana, ja pastāv risks radīt konkurences izkropļojumus, nostādot neizdevīgā stāvoklī uzņēmumus, kas ir PVN maksātāji – Pakalpojumu sniegšana, ko veic publisko tiesību bezpeļņas organizācijas

Lieta C-633/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *First-tier Tribunal* (*Tax Chamber*) (Pirmās instances tiesa (Nodokļu palāta), Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 30. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 30. novembrī, tiesvedībā

London Borough of Ealing

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Vajda [*C. Vajda*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 26. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *London Borough of Ealing* vārdā – *F Mitchell*, *barrister*, ko pilnvarojusi *H. Grantham*, *solicitor*,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Brandon*, pārstāvis, kam palīdz *R. Hill* un *P. Mantle*, *barristers*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *R. Lyal* un *L. Lozano Palacios*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 21. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp., un labojums – OV 2007, L 335, 60. lpp.) 133. panta pirmās daļas d) punkta un otrās daļas interpretāciju.

2 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iesniegts tiesvedībā starp *London Borough of Ealing* (Londonas pilsētas Īlingas pašvaldība) un *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (Apvienotās Karalistes Ieņēmumu, maksājumu un muitas dienests, turpmāk tekstā – "dienests") par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) uzlikšanu ieejas maksai par piekļuvi sporta aprīkojumam.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Atbilstoši 28. panta 3. punkta a) apakšpunktam Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 9. nodaļa, 1. sējums, 23. lpp.; turpmāk tekstā – "Sestā direktīva"), aplūkojot to kopsakarā ar šīs direktīvas E pielikuma 4. punktu, šā panta 4. punktā paredzētajā pārejas laikposmā dalībvalstis varēja turpināt piemērot PVN darījumiem, kas norādīti minētās direktīvas 13.A panta 1. punkta m) apakšpunktā.

4 Ar Direktīvu 2006/112 saskaņā ar tās 411. un 413. pantu kopš 2007. gada 1. janvāra ir atcelts un aizstāts Eiropas Savienības tiesiskais regulējums PVN jomā, tostarp Sestā direktīva.

5 Šīs direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunktā, kurš ir ietverts minētās direktīvas IX sadaļas 2. nodaļā "Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs", ir paredzēts, ka dalībvalstis atbrīvo no nodokļa:

"konkrētus pakalpojumus, kas cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu un ko bezpeļņas organizācijas sniedz personām, kas piedalās sporta vai fiziskās audzināšanas pasākumos".

6 Saskaņā ar minētās direktīvas 133. pantu:

"Piešķirot struktūrām, kas nav publisko tiesību subjekti, 132. panta 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzētos atbrīvojumus, dalībvalsts katrā atsevišķā gadījumā var tām piemērot vienu vai vairākus šādus nosacījumus:

[..]

d) atbrīvojumi nedrīkstētu radīt konkurences izkropļojumus, nostādot neizdevīgā stāvoklī uzņēmumus, kas ir PVN maksātāji.

Dalībvalstis, kas saskaņā ar [Sestās direktīvas] E pielikumu 1989. gada 1. janvārī piemēroja PVN darbībām, kas minētas 132. panta 1. punkta m) [..] apakšpunktā, var piemērot arī pirmās daļas d) apakšpunktā paredzētos nosacījumus, ja minētajām preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanai, ko veic publisko tiesību subjekti, piešķir atbrīvojumu."

Apvienotās Karalistes tiesības

7 Sestās direktīvas 28. panta 3. punktā paredzētajā laikposmā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste turpināja aplikt ar PVN to pakalpojumu sniegšanu, kas cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, kuri paredzēti šīs direktīvas 13.A panta 1. punkta m) apakšpunktā, izņemot divus pakalpojumus saistībā ar dalību sporta sacensībās, kuri paredzēti *Value Added Tax Act* 1983 (1983. gada pievienotās vērtības nodokļa likums) 6. pielikuma 10. grupā.

8 *Value Added Tax Act* 1994 (1994. gada pievienotās vērtības likums) 9. pielikuma 10. grupā ir paredzēts no PVN atbrīvot šādus pakalpojumus:

> "1. Tiesību piedalīties sporta sacensībās vai fiziskās audzināšanas pasākumā piešķiršana, ja atlīdzība par šādu tiesību iegūšanu ir naudas līdzekļi, kas pilnībā ir jānovirza balvas vai balvu, kuras tiks iegūtas šajās sacensībās, finansēšanai.
>
> 2. Tiesību piedalīties šāda veida sacensībās piešķiršana, ja to veic attiecīga organizācija, kas ir izveidota, lai darbotos sporta vai fiziskās audzināšanas jomā.
>
> 3. Pakalpojumi, ko attiecīga organizācija sniedz fiziskai personai un kas ir cieši saistīti un ir būtiski sportam vai fiziskajai audzināšanai, kurā šī persona piedalās, izņemot, ja šī organizācija apvieno biedrus, pakalpojumus, kas tiek sniegti fiziskai personai, kura nav tās biedrs."

9 Saskaņā ar 10. grupas 2. skaidrojošās piezīmes A daļā minēto definīciju "attiecīga organizācija" ir bezpeļņas organizācija, kas atbilst noteiktiem nosacījumiem.

10 Atbilstoši šīs grupas 3. skaidrojošajai piezīmei:

> "9. pielikuma 10. grupas 3. punkta izpratnē "attiecīga organizācija" nav:
>
> a) pašvaldības;
>
> b) ministrijas iestāde [..]; vai
>
> c) [atsevišķas valstiskas organizācijas, kas nav ministriju iestādes]."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 Londonas pilsētas Īlingas municipalitāte ir vietējā pašvaldība, kuras pārziņā ir zināms skaits tāda sporta aprīkojuma kā vingrošanas zāles un peldbaseini. No 2009. gada 1. jūnija līdz 2012. gada 31. augustam tā maksāja par ieejas maksu šajās sporta telpās iekasēto PVN.

12 2013. gadā minētā vietējā pašvaldība lūdza nodokļu iestādei atmaksāt šo nodokli, atsaucoties uz to, ka tai ir tiesības uz atbrīvojumu atbilstoši Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta m) apakšpunktam. Tai tika atteikts, pamatojot ar to, ka, piemērojot šīs direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā un otrajā daļā paredzētos nosacījumus, valsts tiesiskajā regulējumā nav paredzēts atbrīvojums šajā noteikumā paredzēto sporta pakalpojumu sniegšanai, ja tos sniedz tādas publisko tiesību organizācijas kā vietējā pašvaldība.

13 Par šo lēmumu Londonas pilsētas Īlingas pašvaldība cēla prasību *First-tier Tribunal* (*Tax Chamber*) (Pirmās instances tiesa (Nodokļu palāta), Apvienotā Karaliste). Šajā tiesā tā norādīja, ka Apvienotā Karaliste nevar atsaukties uz minētās direktīvas 133. panta otro daļu, jo šī dalībvalsts 1989. gada 1. janvārī neaplika ar nodokli visus sporta pakalpojumus, tā ka tiesības piedalīties sporta sacensībās bija atbrīvotas. Turklāt, kā uzskata prasītāja pamatlietā, minētā 133. panta otrajā daļā, kas attiecas uz tādu

pakalpojumu sniegšanu, kuri ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, nav atļauts izslēgt no PVN atbrīvojuma saņemšanas publisko tiesību bezpeļņas organizācijas, neizslēdzot no tā saņemšanas arī bezpeļņas organizācijas, kas nav publisko tiesību subjekti. Visbeidzot šīs pašas direktīvas 133. panta otrajā daļā dalībvalstīm neesot ļauts vispārīgi liegt visām vietējām pašvaldībām saņemt šādu atbrīvojumu, jo ir noteikts "katrā atsevišķā gadījumā" konstatēt, vai šāds atbrīvojums var radīt konkurences izkropļojumus. Nodokļu iestāde iebilst pret šādu argumentāciju.

14 Atbilstoši lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu esošajām norādēm Londonas pilsētas Īlingas pašvaldība ir uzskatāma par bezpeļņas organizāciju, kuras pakalpojumi ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu un ir paredzēti personām, kuras nodarbojas ar sportu vai fizisko audzināšanu, Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē.

15 Šādos apstākļos *First-tier Tribunal* (*Tax Chamber*) (Pirmās instances tiesa (Nodokļu palāta)) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai saskaņā ar Direktīvas 2006/112 133. panta otro daļu Apvienotā Karaliste publisko tiesību subjektiem var piemērot nosacījumu, kas ietverts šī panta [pirmās daļas] d) punktā, [pirmkārt] apstākļos, ja 1989. gada 1. janvārī šādi atbilstoši darījumi tajā tika aplikti ar [PVN], bet citi sporta pakalpojumi tajā pašā laikā netika aplikti ar nodokli, un [otrkārt] apstākļos, ja saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu attiecīgie darījumi netika atbrīvoti no nodokļa, pirms Apvienotā Karaliste piemēroja nosacījumu, kas ietverts šīs direktīvas 133. panta [pirmās daļas] d) punktā?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Apvienotā Karaliste nosacījumu, kas ietverts Direktīvas 2006/112 133. panta [pirmās daļas] d) punktā, var piemērot bezpeļņas organizācijām, kas ir publisko tiesību subjekti, vienlaikus šo nosacījumu nepiemērojot bezpeļņas organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai Apvienotā Karaliste var izslēgt no [Direktīvas 2006/112] 132. panta 1. punkta m) apakšpunktā ietvertā atbrīvojuma visas bezpeļņas organizācijas, kas ir publisko tiesību subjekti, neizvērtējot katrā atsevišķā gadījumā, vai atbrīvojuma piešķiršana var radīt konkurences izkropļojumus, radot neizdevīgu stāvokli uzņēmumiem, kas ir PVN maksātāji?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

16 Uzreiz jānorāda, ka atbilstoši norādēm lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatlietā aplūkotie pakalpojumi, kas ietilpst Direktīvas 2006/112 piemērošanas *rationae temporis*, ir jāuzskata par tādiem, kas atbilst šīs direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma nosacījumiem un tos ir sniedzis publisko tiesību subjekts, kurš darbojas bez mērķa gūt peļņu šā noteikuma izpratnē. Tā kā par šiem pakalpojumiem bija maksājams PVN atbilstoši pamatlietā aplūkotajam valsts tiesiskajam regulējumam, iesniedzējtiesas jautājumi attiecas vienīgi uz minētās direktīvas 133. panta otrās daļas interpretāciju, aplūkojot to kopsakarā ar tā pirmās daļas d) punktu, kurā ar zināmiem nosacījumiem ir ļauts nepiešķirt atbrīvojumu šiem pakalpojumiem, ja tos sniedz publisko tiesību subjekti.

Par pirmo jautājumu

17 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā ir likts ievērot šīs direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzēto nosacījumu, piešķirot atbrīvojumu no PVN publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu,

minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē, lai gan, pirmkārt, 1989. gada 1. janvārī šī dalībvalsts neaplika visus šos pakalpojumus ar PVN un, otrkārt, aplūkotie pakalpojumi netika atbrīvoti no PVN, pirms netika noteikta minētā nosacījuma ievērošana.

18 Jautājumā par to, vai visi pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, bija jāapliek ar PVN 1989. gada 1. janvārī, lai dalībvalsts varētu atsaukties uz Direktīvas 2006/112 133. panta otro daļu, ir jānorāda, ka šā noteikuma formulējumā šāda nosacījuma nav. Proti, šis noteikums ir piemērojams dalībvalstīm, kas aplika ar šo nodokli šīs direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunktā norādītos darījumus, neprasot aplikt ar nodokli visus šos darījumus.

19 Turklāt šāda prasība būtu pretrunā minētā 132. panta 1. punkta m) apakšpunktam, uz ko ir atsauce minētā 133. panta otrajā daļā un kurš skar "konkrētus" pakalpojumus, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu.

20 Tādējādi tāda dalībvalsts kā Apvienotā Karaliste, kas 1989. gada 1. janvārī piemēroja PVN ne visiem, bet atsevišķiem šiem pakalpojumiem, var izmantot tiesības, kas dalībvalstīm ir piešķirtas ar minētās direktīvas 133. panta otro daļu, aplūkojot to kopsakarā ar tā pirmās daļas d) punktu.

21 Pirmā jautājuma otrā daļa attiecas uz tās pašas direktīvas 133. panta otrās daļas pēdējo teikuma daļu, proti, "minētajām preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanai, ko veic publisko tiesību subjekti, piešķir atbrīvojumu".

22 Šajā ziņa iesniedzējtiesa šaubās par to, vai, kā to apgalvo Londonas pilsētas Īlingas pašvaldība, šis formulējums paredz, ka Apvienotajai Karalistei vispirms bija jāatbrīvo pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, ko sniedz publisko tiesību bezpeļņas subjekti, pirms tā varēja piemērot Direktīvas 2006/112 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzēto nosacījumu šādiem pakalpojumiem.

23 Taču šāda prasība nav izsecināma no minētās direktīvas 133. panta otrās daļas. Proti, kā to secinājumu 44. punktā norāda ģenerāladvokāts, šajā noteikumā darbības vārds "piešķirt" ir lietots tagadnē, proti, "piešķir", nevis "piešķīra". Tādējādi šajā noteikumā netiek prasīts, lai šie pakalpojumi būtu bijuši atbrīvoti no PVN, pirms tika piemērots šīs pašas direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzētais nosacījums.

24 Direktīvas 2006/112 133. panta otrās daļas mērķis arī liecina par labu šādai interpretācijai. Proti, šā noteikuma mērķis ir nevis atbrīvot pakalpojumus, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, bet tieši pretēji, kā izriet no minētā 133. panta otrās daļas formulējuma, aplūkojot to kopsakarā ar tā pirmās daļas d) punktu, ļaut dalībvalstīm aplikt ar PVN šos pakalpojumus, ko sniedz publisko tiesību subjekti un kas tika aplikti ar šo nodokli 1989. gada 1. janvārī.

25 No tā izriet, ka, piemērojot minētās direktīvas 133. panta otro daļu, pakalpojuma, kam ir cieša saikne ar sportu vai fizisko audzināšanu un ko sniedz publisko tiesību subjekti, atbrīvojumam var tikt piemērots šā panta pirmās daļas d) punktā paredzētais nosacījums, pat ja šie pakalpojumi nav pirms tam bijuši atbrīvoti attiecīgajā dalībvalstī.

26 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā ir likts ievērot šīs direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzēto nosacījumu, piešķirot atbrīvojumu no PVN publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē, lai gan, pirmkārt, 1989. gada 1. janvārī šī dalībvalsts neaplika visus šos pakalpojumus ar PVN un, otrkārt, aplūkotie pakalpojumi nebija atbrīvoti no PVN, pirms netika noteikta minētā nosacījuma ievērošana.

Par otro jautājumu

27 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietā, jo ar to atbrīvojuma no PVN piešķiršana bezpeļņas publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē ir pakārtota minētās direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzētajam nosacījumam, vienlaicīgi nepiemērojot šo nosacījumu citām bezpeļņas organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti, kuras sniedz šādus pakalpojumus.

28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta m) apakšpunkts, atbilstoši kuram dalībvalstis atbrīvo konkrētus pakalpojumus, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu un kurus sniedz bezpeļņas subjekti, bez izšķirības attiecas uz visām bezpeļņas organizācijām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 25. februāris, Komisija/Nīderlande, C-22/15, nav publicēts, EU:C:2016:118, 43. punkts).

29 Lai gan šīs direktīvas 133. pantā dalībvalstīm ir ļauts pakārtot šā atbrīvojuma piešķiršanu papildnosacījumu ievērošanai, no šā panta pirmās daļas formulējuma izriet, ka dalībvalstis šīs daļas a)–d) punktā norādītos nosacījumus principā var piemērot tikai organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti. Jautājumā par publisko tiesību subjektiem šā panta otrajā daļā ir atļauts noteikt vienīgi tā paša panta pirmās daļas d) punktā paredzēto nosacījumu, kurš ir paredzēts, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem, kas kaitē komercuzņēmumiem, un tas attiecas vienīgi uz dalībvalstīm, kuras 1989. gada 1. janvārī aplika ar PVN minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunktā norādītos pakalpojumus.

30 Tādējādi dalībvalstīm atstātā iespēja nepiešķirt PVN atbrīvojumu pakalpojumiem, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē, pamatojoties uz tās 133. pantu, ir regulēta striktāk bezpeļņas publisko tiesību subjektiem, nekā tas ir pārējām bezpeļņas organizācijām. Kā to secinājumu 27. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, šī pēdējā minētā noteikuma mērķis tādējādi ir dot priekšroku publisko tiesību subjektiem attiecībā pret pārējiem subjektiem, piešķirot atbrīvojumu to sniegtajiem pakalpojumiem, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu.

31 Ņemot vērā šo mērķi, vārds "arī" Direktīvas 2006/112 133. panta otrajā daļā ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka dalībvalsts var likt ievērot šā panta pirmās daļas d) punktā noteikto nosacījumu publisko tiesību subjektiem, ja tā to piemēro arī citām organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti.

32 Taču šāda interpretācija nepieļauj, ka tādā valsts tiesiskajā regulējumā, par kādu ir pamatlieta, atbrīvojums no PVN pakalpojumiem, kas ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē netiek piešķirts vienīgi pakalpojumiem, ko snieguši bezpeļņas publisko tiesību subjekti, nepiemērojot PVN atbilstoši tās pašas direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktam pakalpojumiem, ko sniegušas citas bezpeļņas organizācijas.

33 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, par kādu ir pamatlieta, jo tajā PVN atbrīvojuma piešķiršana bezpeļņas publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē, ir pakārtota minētās direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzētajam nosacījumam, vienlaicīgi nepiemērojot šo nosacījumu citām bezpeļņas organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti, kuras sniedz šādus pakalpojumus.

Par trešo prejudiciālo jautājumu

34 Ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, uz trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

35 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā ir likts ievērot šīs direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzēto nosacījumu, piešķirot atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē, lai gan, pirmkārt, 1989. gada 1. janvārī šī dalībvalsts neaplika visus šos pakalpojumus ar PVN un, otrkārt, aplūkotie pakalpojumi nebija atbrīvoti no PVN, pirms netika noteikta minētā nosacījuma ievērošana.**

2) **Direktīvas 2006/112 133. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietā, jo tajā PVN atbrīvojuma piešķiršana bezpeļņas publisko tiesību subjektiem, kas sniedz pakalpojumus, kuri ir cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta izpratnē ir pakārtota minētās direktīvas 133. panta pirmās daļas d) punktā paredzētajam nosacījumam, vienlaicīgi nepiemērojot šo nosacījumu citām bezpeļņas organizācijām, kas nav publisko tiesību subjekti, kuras sniedz šādus pakalpojumus.**

[Paraksti]